

Halil Fincan

İMZA KARGA

Resimleyen: Gözde Bařkent

ithaki
 ocuk

✿ BALO HAZIRLIĞI ✿

Mavi Yüzük Sarayı'nın balo salonunun tam ortasında duran kedi bıyıklı Sarazel, tüm çalışanları baştan aşağı süzüyordu. Elliye yakın çalışan, ellerini arkada birleştirip koca bir çember oluşturmuştu. Sağ kaşını kaldıran Sarazel, konuşmak için kıpırdanmaların sona ermesini bekliyordu. Tam otuz beş senedir bu sarayda görev yapıyordu. Yüzlerce balo görmüş ve çoğunu da kendi organize etmişti. Ancak bu seferki en büyüğüydü. İlk kez komşu ülkelerin kralları bir sarayda aynı çatı altında buluşacaktı. Bu nedenle Mavi Yüzük'ün kralı Honrades her şeyin mükemmel olmasını emretmişti.

“Öyle bir balo olmalı ki salona her giren farklı bir yere odaklanmalı. Kimi havaya bakmalı, kimi yere. Kimi duvarları incelemeli, kimi sofrayı görüp etkilenmeli. Avizeler parıl parıl parlamalı, avizelerin ışığı direkt masalardaki kristal bardaklara vurmalı. Masalarda her çeşit meyve olmalı. Kralların sadece karınları değil gözleri de doymalı.”

Kedi bıyıklı Sarazel, kıpırdanmalar bitmeyince iki elini birbirine vurdu.

“Tamam, bu kadar gevezelik yeter. Aranızda sadece bir günlüğüne yardıma gelmiş olanlar var. Bu sözüm onlara. Yaptığınız işi ciddiye alın. Ne yapacağınızı bu sarayda çalışanlara mutlaka sorun. Yani kafanıza göre iş yapmayın. Şimdi üç gruba ayrılacaksınız. Salon grubundakiler süslerle, duvardaki tablolarla, avizelerle ve masaların kurulmasıyla ilgilenecek. Mutfak grubu yemeklerin kontrolü ve masalara taşınmasından sorumlu olacak. Bahçe grubu ise bahçeyi temizleyecek, yabancı otları ayıklayıp sarayın kapısının önündeki devasa Mavi Yüzük heykelini parlatacak. Şimdi adını okuduklarımızı peşi sıra söyleyeceğim gruplara geçsinler.”

Sarazel listeyi okumaya başladığında yanındaki arkadaşını dürten Kuppo, “Umarım aynı gruba düşeriz,” dedi.

Hayatında ilk kez böylesine ihtişamlı bir yere adım atan Co Bo ise gözlerini içinde bulundukları odadan

alamıyordu. Göbeğini sıvazlayıp “Umarım ben mutfak grubuna düşerim,” diye karşılık verdi arkadaşına.

Sarayda çalışmayı kabul edenlerin yaşları birbirinden çok farklıydı. İşlerinde usta olanlar, mesleğe yeni atılanlar, zamanını boşa harcamak istemeyen Mavi Yüzük’ün çalışan gençleri ve yaşlıları salonda kendilerine verilecek görevi merakla bekliyordu.

Kuppo belki de oradaki elli kişinin en uzun boy-lusuydu ama yaşını duyanlar önce bir duraksıyordu. Henüz on dördünde olan Kuppo meydandaki duyuru-nun ardından adını çalışmak isteyenler listesine yaz-dırmış, birkaç gün sonra da seçildiğini duyunca pek sevinmişti.

Aslında kendisiyle aynı yaşta olan Co Bo’nun gel-meye pek niyeti yoktu. Hatta onun ismini de Kuppo yazdırmıştı. Co Bo, arkadaşının tam tersiydi. Bir kere Kuppo’ya göre hayli kısaydı. Çalışmayı sevmez, genel-likle ya uyur ya da yemek yedi.

Kuppo, elli kişi arasına girdiklerini söylediğinde Co Bo önce gitmek istememiş ama arkadaşının ısrarına dayanamayıp oflaya pufloya kabul etmişti.

“Çok ilginç bir deneyim olacak,” demişti Kuppo. “Gör bak, hem çalışacağız hem de eğleneceğiz.”

Mavi Yüzük Sarayı’na adım attıkları andan itibaren arkadaşının söylediklerine hak vermişti Co Bo.

“Kuppo, salon grubu,” dedi kedi bıyıklı Sarazel.

O da elini kaldırıp hemencecik şefinin yanına koşturdu ve salon grubuna dahil oldu.

Co Bo ise tam istediği gibi mutfak grubuna düştü. Yumruklarını sıkıp sevincini belli eden bir hareket bile yaptı.

Liste tamamlandığında Sarazel salon grubundan üç kişiyi sarayın deposuna gitmeleri için seçti. Bu grubun içinde Kuppo da vardı.

“Göreviniz depodaki tabloları salona taşımak, çerçevelerini silerek duvara asmak,” dedi şefleri.

Seçilen üçlü merdivenlere, Co Bo’nun da aralarında bulunduğu grup ise mutfağa doğru yöneldi. İki grup yan yana ilerlerken Kuppo ve Co Bo avuç içlerini havada birleştirip birbirlerine başarılar dilediler.

Kuppo bir kez daha, “Gör bak çok eğleneceğiz. Ve yaşadıklarımızı bütün ülkeye anlatacağız,” dedi.

O an bilmesede söyledikleri doğru çıkacaktı ancak öyle şeyler yaşayacaklardı ki bu sadece onların anısı olarak kalmayacaktı.

❖ KIRIK CAMLI HARİTA ❖

Kuppo depoya indiğinde bir süre hiçbir şey göremedi. Her yer çok karanlık olduğu için sürekli bir yerlere çarpıp durdu. Depo sağ, sol ve orta olmak üzere üç kısma ayrılmıştı. Aralarında kura çekip gidecekleri kısımları belirlediler. Kuppo'ya da deponun sağ tarafı düştü. Anahtarı alıp o yöne ilerledi.

Karşısında beliren kapının etrafındaki girintilerden mumları el yordamıyla bulup yakmaya koyuldu. Bu sayede yavaş yavaş etrafı görmeye başlamıştı. Sonunda demir kapının önünde durdu ve üç parmak genişliğindeki anahtarı kilide takarak çevirdi. Kapıyı açar açmaz

burnuna küf kokusu vurdu. Kapının iç tarafında da mum oyukları vardı. Kuppo bu mumları da yaktığında gözlerine inanamadı. Odada şamdanlardan işleme-
li sehpalara, avizelerden sandalyelere kadar bir sürü eşya vardı. Tablolar ise en dipteydi ve o bölüme mum ışıkları ulaşamıyordu. Kuppo, sehpa-
ların üzerinden at-
layıp sandalyelerin arasından geçerek arka tarafa git-
meye uğraştı. İş hiç kolay olmayacaktı. Tablolar du-
vara dayalı bir şekilde duruyordu. Kaç tane olduklarını
çözemedi. Çerçeveleri hayli büyüktü.

Taşırken zorlanacağı belliydi ki kedi bıyıklı Sarazel de zaten, “Çok ama çok dikkatli olun. Acele etmeden, sakince taşıyın. Birinin başına bir şey gelirse ömür boyu sarayda çalışmak zorunda kalırsınız,” demişti.

Kuppo öncelikle yolu açmasının daha doğru olacağını düşündü. Bu nedenle tabloları ellemeden geri dönüp önce sehpa-
ları kenara dizdi. Ardından da sandalyeleri deponun dışına çıkarttı. Ayağına takılabilecek ne varsa kaldırıp ya sehpa-
ların ya da sandalyelerin üzerine koy-
du. Sonunda sıra tablolara gelmişti ancak bazıları küp gibi ağırdı. Aralarında kendi boyu kadar olanlar bile vardı. En öndeki en ufağıydı ve sadece kolu kadardı. Arkasındaki de onunla hemen hemen aynı boydaydı. Aslında ikisini aynı anda taşıyabilirdi ancak başlarına bir şey gelmesin diye bunu yapmadı. Ömrünün sonuna kadar bu sarayda çalışmaya niyeti yoktu.

Taşımak için eline aldığı en ufağı, yeşilliklerin içinde küçük bir kulübe ve nehirden su içen atların olduğu bir manzara resmiydi. Kuppo resme bakıp iç geçirirken “*Keşke orada olabilsem,*” diye düşündü. Manzara resmini salona taşıması çok kolay olmuştu. Aynı depoda olduğu gibi resmi, balo salonunun pencerelerinden birinin altındaki duvara dayayıp yeniden aşağı indi. Salondaki herkes farklı farklı işlerle meşguldü. Kuppo’nun salona girdiğini görmemişlerdi bile. Vakit kaybetmeden ikinci tabloyu da taşıdı. Bu tablonun ilkiyle pek alakası yoktu. Şapkalı bir adamın omzundaki sincabı beslemesi resmedilmişti. Kuppo bu resme bakarken yıllar önce yattığı odanın penceresinden içeri giren sevimli sincabı hatırlamıştı. Ürkek adımlarla içeri girmiş, yatağının altına saklanmıştı. Sincap, uzun süre oradan dışarı çıkmayınca Kuppo dayanamamış kafasını yatağın altına sokmuştu. Sincabın çıkamama nedenini işte o anda fark etmişti. Hayvancağız ayağı yaralı olduğu için hareket etmekte güçlük çekiyordu. Elinden geldiğince onun ayağını sarıp tedavi etmişti. Hatta kilerdeki fındıklarla da bir güzel beslemişti. Adı da bu yüzden Fındık kalmıştı. Sincap uzun süre yanından ayrılmamıştı. Fakat Kuppo bir gün onu ormana götürüp doğal yaşam alanına kavuşturmuştu. Resimdeki adam bu yüzden ona çok samimi gelmişti. Tablolar arasında Kral Honrades’in ve ailesinin portrelerinin olduğu bir seçki de

vardı. Bunları da taşımak zor olmadı. Mavi Yüzük ülkesinin doğal güzelliklerini yansıtan büyük ebatlı tablolar ise çok uğraştırdı. Kuppo bu tabloların çerçevelerini ve camlarını birkaç kez sildikten sonra salona götürdü. En uğraştırıcı olan ise en arkadakiydi. Bu ülkenin ve diğer komşu ülkelerin yer aldığı dev bir haritaydı. Elbette ki haritadaki en etkileyici ülke, diğer ülkelerle sınırı bulunan Mavi Yüzük'tü. Haritanın tam ortasında adı gibi mavi renkle çizilen Mavi Yüzük'ün etrafındaki Altın Yay, Çelik Zırh, Işık Yeleli, Cam Küre güzelce resmedilmişti.

Kuppo, akşam düzenlenecek baloda Honrades dışında bu dört ülkenin kralını da yakından göreceği için kendini çok şanslı hissediyordu. Tablolarda olduğu gibi haritanın da çerçevesini ve camını silecekti. Ancak biraz yakından bakınca gözleri büyüdü. Camı kırılmıştı. Kırık çok büyük olmasa da dikkatli bakan herkes fark edebilirdi. Tam da Altın Yay'ın olduğu bölümdeydi. Kuppo bu sorunu nasıl çözeceğini bilemedi. Durumu kedi bıyıklı Sarazel'e anlatmayı düşündü. Fakat ya Sarazel camı kendisinin kırdığını düşünürse? Bir süre depounun dışına çıkarttığı sandalyelerin birine oturup dirseğini dizlerine, avucunu çenesine dayayıp bir çözüm düşündü. Co Bo'yu bulup ona ne yapması gerektiğini soracaktı. Hem belki o, haritayı depodan çıkarmasına yardım da ederdi.

✱ HARİTADAKİ TUHAF İMZA ✱

Kuppo, gelen nefis kokular sayesinde sarayın mutfağını bulmakta zorlanmadı. Aynı balo salonunda olduğu gibi burada da büyük bir telaş vardı. Kimi kepçeleri koca kazanların içinde çevirip duruyor, kimi kocaman tezgâha unları serpip hamur yoğuruyor, kimi inanılmaz bir hızla sebzeleri doğruyor, kimi de sürekli kendilerine verilen talimatları yerine getirmek için bir oraya bir buraya koşturup duruyordu. Kuppo, bir süre bu kargaşa içinde arkadaşını bulmakta güçlük çekti. En sonunda onu yiyecek dolaplarının birine dayanıp terini silerken buldu.